Dosarul nr. 2-170/25
2-25022443-21-2-19022025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Partea introductivă:

26 august 2025 or. Cimișlia

Judecătoria Cimișlia,
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător – Alexandru Ciorba
Grefier – Maia Strogoteanu

examinând în şedinţă publică, în limba de stat, cauza civilă la cererea depusă de Cecati Nina împotriva lui Berdianu (Surugiu) Daniela cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Partea descriptivă:

La 18 februarie 2025, avocatul Anatolie Casap în interesele Ninei Cecati a depus în procedura cererilor cu valoare redusă, cerere de chemare în judecată împotriva Danielei Berdianu (Surugiu) cu privire la încasarea datoriei în mărime de 2000 Euro datoria de bază, suma de 78,02 Euro dobânda de întârziere pentru perioada 28.10.2024-18.02.2025, suma de 1669,30 de lei cu titlu de compensare a taxei de stat, suma de 200 de lei cu titlu taxa de timbru și suma de 10000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În motivarea acțiunii a indicat că, Cecati Nina a acordat cu titlu de împrumut la data de 27.08.2024 suma de 2000 Euro către Berdianu (Surugiu) Daniela, pe un termen de 2 luni, fapt ce se demonstrează prin recipisa care a întocmit-o şi semnat-o pârâtul (se anexează). Cu toate că de mai multe ori a solicitat să i se restituie suma de bani, pârâta s-a eschivat de la executarea obligației asumate, amânând în continuu restituirea sumei de bani, ceea ce a impus reclamanta în situația de a înainta prezenta cerere în instanța de judecată.

A menționat că, ultima notificare către pârât a fost expediată la data de 05.02.2024, solicitând a restitui suma de 2000 Euro în termen de 5 zile. Totodată a fost preîntâmpinat despre faptul că în cazul în care nu-şi va executa obligațiile în termenul stabilit în cererea prealabilă, reclamantul se va adresa în instanța de judecată, ceea ce va impune cheltuieli suplimentare din partea pârâtului, atât pentru

taxa de stat și asistență juridică, cât și pentru alte servicii în vederea încasării sumei.
Însă, pârâta a ignorat cele menționate în cererea prealabilă.

A notat că, inacțiunile pârâtei sunt ilegale, respectiv aceasta urmează a fi impusă prin act judecătoresc de a-şi executa obligațiile asumate dar neexecutate.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza art. art. 166-167 din Codul de procedură civilă, art. art. 1242, 1244, 1247, 1248 din Codul civil.

În conformitate cu prevederile art. 276^2 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Prin încheierea din 20 februarie 2025 a Judecătoriei Cimișlia, prezenta cerere de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare în procedură contencioasă, conform procedurii de examinare a cererilor cu valoare redusă.

La 23 iunie 2025, prin intermediul poștei electronice, reprezentantul pârâtei, avocatul stagiar Modvală Cătălina a depus referință pe marginea prezentei acțiuni, invocând că pârâta nu recunoaște acțiunea și solicită sa fie respinsă integral ca fiind neîntemeiată.

Tot la aceeași dată, reprezentantul pârâtei, avocatul stagiar Modvală Cătălina a depus o cerere prin care a solicitat examinarea prezentei acțiuni în procedură generală.

În conformitate cu art. 276^3 alin. (4) din Codul de procedură civilă, dacă din materialele cauzei rezultă că cererea nu poate fi examinată în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă, judecătorul, prin încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală. În acest caz, prevederile prezentului capitol sînt inaplicabile.

Astfel, prin încheierea din 27 iunie 2025 a Judecătoriei Cimișlia, pentru examinarea justă a pezentei cereri de chemare în judecată judecătorul a considerat că urmează a fi examinată în procedură generală, în ședință publică.

La 04 iulie 2025, reprezentantul reclamantului, avocatul Anatolie Casap a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând (f.d. 78-79):

1) încetarea procesului civil la cererea de chemare în judecată depusă de Cecati Nina împotriva Danielei Berdianu, în partea pretenției de încasare a sumei de 2000 Euro, conform recipisei din 27 august 2024, în legătură cu renunțul reclamantului la pretenție.

2) încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 61,17 Euro pentru perioada 28.10.2024-26.03.2025 și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 25 iulie 2025 a Judecătoriei Cimișlia, a fost admisă cererea înaintată de reprezentantul reclamantei, avocatul Casap Anatolie (f.d. 90-91).

A fost încetat procesul civil intentat la cererea de chemare în judecată înaintată de Cecati Nina împotriva lui Berdianu (Surugiu) Daniela, în partea cerinței de încasarea a datoriei în sumă de 2000 Euro.

I-a fost explicat reclamantului că nu se admite o nouă adresare în judecată a aceleași părți cu privire la aceleaşi obiecte şi pe aceleaşi temeiuri.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul reclamantei, avocatul Anatolie Casap, a susținut acțiunea (concretizată) și a solicitat admiterea integrală, reiterând argumentele indicate în cererea de chemare în judecată și cererea de concretizare a pretențiilor.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul pârâtei, avocatul stagiar Modvală Cătălina inițial nu a recunoscut acțiunea, însă ulterior la etapa explicațiilor și-a revăzut poziția recunoscând parțial acțiunea și anume în partea încasării dobânzii de întârziere, în rest în partea compensării cheltuielilor de judecată a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată invocând prevederile art. 97 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Reclamanta Cecati Nina și pârâta Berdianu (Surugiu) Daniela în ședința de judecată, fiind citate legal nu s-au prezentat, fiind reprezentate de către avocați.

În conformitate cu art. 102 alin. (4^1) din Codul de procedură civilă, participanţii la proces înştiinţaţi în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Astfel, procedura de citare fiind respectată, instanța de judecată în temeiul art. art. 102 alin. (4^1), 206 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, a dispus examinarea cauzei în lipsa părților absente.

Partea motivată:

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele cauzei şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată, instanța de judecată conchide că, acțiunea este întemeiată și urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Potrivit art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În contextul pretențiilor deduse judecării, instanța de judecată reține că, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Instanța de judecată statuează că, prin prisma iminenței respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, pornind de la necesitatea asigurării dreptului părților la o hotărâre motivată, judecătorul își va motiva concluziile în prezenta speță, prin prisma analizei argumentelor prezentate de către părți, raportate la materialele cauzei civile și la cadrul legal incident.

Analizând materialele cauzei, instanța de judecată reține că, la 27 august 2024, între Cecati Nina și Berdianu (Surugiu) Daniela a fost încheiată o recipisă, prin care ultima a primit cu împrumut suma de 2000 Euro, și s-a obligat să o restituie în termen de 2 luni (f.d. 9).

Prin prezenta acțiune (concretizată), Cecati Nina a solicitat încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 61,17 Euro pentru perioada 28.10.2024-26.03.2025 și compensarea cheltuielilor de judecată compuse din: suma de 1669,30 de lei cu titlu de compensare a taxei de stat, suma de 200 de lei cu titlu taxa de timbru și suma de 10000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (1) și (2) lit. a) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Drepturile și obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

În conformitate cu prevederile art. 321 alin. (1) și (2) din Codul civil, trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele

juridice şi persoanele fizice şi dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depăşeşte 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului.

În cazul în care, conform legii sau învoielii între părţi, actul juridic trebuie încheiat în scris, el poate fi încheiat atît prin întocmirea unui singur înscris, semnat de părţi, cît şi printr-un schimb de scrisori, telegrame, documente electronice, altele asemenea, semnate de partea care le-a expediat.

Potrivit art. 776 din Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art. 1242 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Reieșind din prevederile capitolului VII, care reglementează împrumutul, este cert că, Codul civil nu conține reguli speciale cu privire la forma contractului de împrumut, urmând să fie respectate regulile generale referitoare la forma convenției, adică prevederile art. 321 din Codul civil, conform cărora actele juridice dintre persoanele fizice se încheie în formă scrisă dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1000 lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului.

Faptul încheierii contractului de împrumut în formă scrisă poate fi demonstrat printr-un înscris, semnat de părți (împrumutat şi împrumutător), prin telegrame, telefonograme, solicitarea scrisă din partea împrumutatului de amânare a termenului achitării împrumutului, scrisoarea-garanție cu afirmația că împrumutul va fi restituit și altele asemenea, semnate de partea care le-a expediat.

La caz, instanța de judecată stabilește cu certitudine prezența raportului obligațional între Cecati Nina (împrumutător) și Berdianu (Surugiu) Daniela (împrumutatul) prin încheierea unei recipise prin care Cecati Nina a dat cu împrumut suma de 2000 Euro lui Berdianu (Surugiu) Daniela, iar ultima s-a obligat să o restituie în termen de 2 luni.

Prin încheierea din 25 iulie 2025 a Judecătoriei Cimișlia, a fost admisă cererea înaintată de reprezentantul reclamantei, avocatul Casap Anatolie (f.d. 90-91).

A fost încetat procesul civil intentat la cererea de chemare în judecată înaintată de Cecati Nina împotriva lui Berdianu (Surugiu) Daniela, în partea cerinței de încasarea a datoriei în sumă de 2000 Euro.

I-a fost explicat reclamantului că nu se admite o nouă adresare în judecată a aceleași părți cu privire la aceleaşi obiecte şi pe aceleaşi temeiuri.

Așa fiind, referitor la cerința reclamantului cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, instanța de judecată relevă următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii.

Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Conform art. 942 din Codul civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale.

Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

Prin transferurile bancare efectuate în scopul stingerii datoriei din 19.02.2025, 21.02.2025, 26.02.2025 (f.d. 44-46) și ordinul de încasare a numerarului din 26 martie 2025, se atestă achitarea sumei datorate în 4 rate corespunzător sumelor și datelor indicate în documentele confirmative.

Așadar, instanța de judecată reține că, având în vedere că pârâtul nu a executat în termenul stabilit obligațiile de restituire a sumei împrumutate prin recipisă, reieșind din prevederile enunțate supra, reclamantul este îndreptățit să solicite încasarea unei dobânzi de întârziere.

Potrivit informației prezentate de reclamant cu privire la calcularea dobânzii de întârziere, se atestă că, reclamantul a calculat dobânda de întârziere pentru perioada 28.10.2024-03.07.2025, în sumă de 61,17 Euro (f.d. 79 verso). Prin urmare, instanța de judecată apreciază ca fiind întemeiată pretenția reclamantului (recunoscută de către partea pârâtă în cadrul ședinței de judecată) privind încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 61,17 Euro, și o va admite.

Referitor la cerința reclamantului cu privire la compensarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată, instanța de judecată reține următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 82 și 90 lit. i) și l) din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: cheltuielile de asistenţă juridică; alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.

Conform art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii

care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

La caz, instanța de judecată atestă că, reclamantul la depunerea cererii de chemare în judecată a achitat taxa de stat în mărime de 1669,30 de lei (f.d. 2-4) și taxa de timbru în sumă de 200 de lei (f.d. 5).

Așa fiind, raportând situaţia reţinută la prevederile legale indicate mai sus, instanța de judecată apreciază ca fiind întemeiată pretenția reclamantului cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată și o va admite parțial, în privința sumei achitate drept taxă de stat în mărime de 1656,02 de lei (valoarea acțiunii 2061,17 Euro (2000 Euro pretenția inițială + 61,17 Euro dobânda de întârziere) = 40151,59 de lei (la data achitării taxei de stat) – 5001 = 35150,59 x 4% = 1406,02 + 250 = 1656,02 de lei), și plata taxei de timbru în mărime de 200 de lei. Prin urmare, în partea încasării a taxei de stat *(achitate în plus)*, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Cu referire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10 000 de lei, instanța de judecată reține următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 96 alin. (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

La acest capitol, judecătorul atestă că, Cecati Nina a fost reprezentată de avocat, în bază de mandat, căruia i-a achitat efectiv suma de 10000 de lei (f.d. 1, 13).

Conform pct. 15-17 din Recomandarea privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobată prin decizia Consiliului Uniunii avocaților nr.2 din 30 martie 2012, pornind de la practica CEDO, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul). Pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice

ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale,cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

La caz, instanța de judecată recunoaște efortul avocatului și apreciază munca depusă în cadrul cauzei prin prisma activității acestuia pe marginea examinării prezentei cauze și anume acumularea probelor, redactarea cererii de chemare în judecată și a cererii de concretizare a pretențiilor, prezența avocatului în ședințele de judecată, iar, finalmente se reține că, cheltuielile de judecată pretinse de reclamant sunt rezonabile în mărimea solicitată. În asemenea condiții, instanța de judecată acordă reclamantului cheltuielile de asistență juridică în mărime de 10000 de lei, pe care le apreciază ca fiind necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

Cu referire la alegațiile părții pârâte referitor la respingerea pretenției de compensare a cheltuielilor de judecată în temeiul art. 97 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată le apreciază ca fiind neîntemeiate, or, la caz nu sunt aplicabile prevederile enunțate.

Conform art. 97 alin. (3) din Codul de procedură civilă, dacă reclamantul a intentat acţiunea ***fără a înainta în prealabil pretenţii pîrîtului***, iar ***pîrîtul a recunoscut în judecată imediat pretenţiile***, cheltuielile de judecată se suportă de către reclamant.

La acest capitol, instanța de judecată reține două condiții obligatorii care trebuie a fi îndeplinite concomitent pentru a fi aplicabile prevederile enunțate supra, și anume: (1) reclamantul să fi intentat acţiunea fără a înainta în prealabil pretenţii pârâtului și (2) pârâtul a recunoscut în judecată imediat pretenţiile.

La caz, cu privire la prima condiție, instanța evidențiază că, reprezentantul reclamantului, avocatul Anatolie Casap a expediat la 05.02.2025 în adresa pârâtei o cerere prealabilă în conținutul căreia a solicitat încasarea datoriei conform recipisei și a dobânzii de întârziere (f.d. 10 și 11). Cu referire la cea de a doua condiție, instanța de judecată reiterează că, poziția inițială a părții pârâte a fost de ne recunoaștere a acțiunii confirmându-se prin referința depusă la 23 iunie 2025 (f.d. 41-42) și inclusiv în cadrul ședinței de judecată din 25 iulie 2025, unde reprezentatul pârâtei inițial nu a recunoscut acțiunea, or abia după explicațiile

reprezentantului reclamantului, acțiunea a fost recunoscută parțial de către partea reclamantă.

Așa fiind, instanța de judecată atestă că la caz nu sunt aplicabile prevederile art. 97 alin. (3) din Codul de procedură civilă, or, nu sunt întrunite condițiile imperative enunțate supra.

În această ordine de idei, instanța de judecată concluzionează că, cerințele reclamantului își găsesc suportul de fapt și de drept şi urmează a fi admise parțial.

În conformitate cu prevederile art. art. 238-241, din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Partea dispozitivă:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Cecati Nina împotriva lui Berdianu (Surugiu) Daniela cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Berdianu (Surugiu) Daniela, IDNP – *****în beneficiul lui Cecati Nina, IDNP – *****, dobânda de întârziere rezultată din neexecutarea corespunzătoare a obligației asumate prin recipisa din 27 august 2024, în mărime de 61, 17 (șasezeci și unu, 17) Euro, echivalentul în valută națională conform cursului oficial al BNM la data executării hotărârii.

Se încasează de la Berdianu (Surugiu) Daniela, IDNP – *****în beneficiul lui Cecati Nina, IDNP – *****, cheltuielile judiciare constituite din plata taxei de stat în sumă de 1656,02 (una mie șase sute cincizeci și șase, 02) de lei, taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) de lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10000 (zece mii) de lei.

În rest, se respinge ca neîntemeiată pretenția reclamantului privind încasarea taxei de stat în mărime de 13,28 de lei, – fiind achitată în plus.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Sud în termen de 30 zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Cimișlia.

Președintele ședinței
Judecătorul Alexandru Ciorba

Copia corespunde originalului Alexandru Ciorba